

*Orde van dienst
voor de viering van de
Paaswake
Doopgedachtenis en Agapè-maaltijd
Stille Zaterdag
19 april 2025, 19.30 uur
Remonstrantse Kerk Nieuwkoop*

Voorganger: ds. Ruurd van der Weg, Uithoorn
Piano en muzikale leiding: Saskia ten Have
Dwarsfluit: Inge Kempen – de Bruijn
Met medewerking van de zanggroep

Gereformeerde Kerk PKN Nieuwkoop

VOORBEREIDING

*** Voor de dienst: concert in A voor fluit en piano - C.P.E. Bach**

*** Openingszang: 'Wees hier aanwezig, woord ons gegeven' – LB 295**

Voorzang Wees hier aanwezig, woord ons gegeven
Dat ik U horen mag met hart en ziel

voorzang 1. Woord ons gegeven, God in ons midden,
Toekomst van vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.
Zie ons, gedooft ons, laat ons niet vallen.

Allen: refrein

voorzang 2. Dat wij niet leven, gevangen in leegte.
Dat wij niet vallen terug in het stof.
Zend uw geest, dat wij worden herschapen.

Allen: refrein

voorzang 3. Dat wij U horen, dat wij U leven,
mensen voor mensen, alles voor allen.
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Allen: refrein

voorzang 4. Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

Allen: refrein

DE LOF VAN HET LICHT

* Dankzegging voor het Licht (tekst: Sytze de Vries)

Dit is de nacht,
zo anders dan alle andere nachten,
waarin wij Hem gedenken
die het duister niet ontliiep
maar ten einde toe ons liefhad,
die tot de doden werd gerekend,
maar uit hun midden is opgewekt.

Een nacht van waken is dit,
een uittocht uit de nacht,
een pad door de golven,
een thuiskomen uit onze ballingschap,
een ontkomen aan de dood.
Deze nacht is ons de weg naar het licht.

* De nieuwe Paaskaars wordt binnengedragen

* Ondertussen zingen (3x): 'Licht van Christus' – LB 593

diaken of cantor: *allen:*

Licht van Chris - tus! Heer, wij dan - ken U.

(drie maal te zingen, steeds een toon hoger)

*** Dankzegging voor het Licht (vervolg)**

Van het opgaan der zon tot haar ondergaan
zal Uw Naam gezegend zijn,
God, Bron van alle licht en leven!
Gij, het Licht zelf,
en ook het donker is voor U geen duisternis.
In den beginne hebt Gij met Uw Woord
het Licht ontstoken en de duisternis verdreven.

Met Uw zon verlicht Gij onze dag
en, als met een zuil van vuur, verlicht Gij ook de nacht.

Maar Gij woont zelf in ontoegankelijk licht.
Duister komt Gij ons voor,
want onze ogen kunnen Uw glans niet zien.

Daarom danken wij U
dat Gij uit Uw verborgenheid getreden zijt:
Uw glorie, Uw liefde voor de mensen
is opgelicht in het menselijk gelaat van Jezus, de Christus:
Licht uit Licht,
Licht dat onze nacht verlicht
terwijl het zelf opbrandt,
licht en leven voor een hele wereld.

Wij bidden U, Vader,
dat wij in het licht van de Paaskaars,
die wij met vreugde en dank ontstoken hebben,
als in een spiegel Uw Licht mogen zien.
Laat Christus ons voor ogen staan,
of wij waken of slapen.
Van Hem zullen wij licht ontvangen:
kracht, volharding, toewijding, hoop!

*** Allen zingen: 'Licht. Woord. Antwoord' – 2x**
*Ondertussen worden de antependia verwisseld,
 van paars naar wit.*

Alla breve

Licht, woord, ant - woord: de stil - te is ver -
 bro - ken voor wie ver
 drukt is, ge - bruikt, ver - ne - derd ter - zie - le ge -
 zwicht voor het dui - ter gaat een he - mels licht op.
 Een schep - pend woord is ge - wor - den a -
 dem van God in een mens
 en on - der ons wil het wo - - - - -
 - - - - - nen, wil het wo - nen voor - goed.
 goed. En onder ons wil het wo - - - - -
 -nen wil het wo - nen voorgoed En on - der goed. *Fine*

*** Gebed**

Gij hebt ons zo gemaakt
dat wij met hart en ziel van deze aarde zijn.
Bewaar ons in die genade,
maak ons trouw aan Uw schepping.
En leer ons dankbaar en verrukt erkennen
dat alles goed is wat Gij hebt gemaakt.
A: AMEN

SCHEPPING

*** V: Dit is de nacht waarin hemel en aarde worden geschapen**

*** Lector: (uit NBV21)**

Genesis 1: 1 – 5,

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest.

God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Genesis 1: 24 – 31

God zei: 'Laat de aarde alle soorten levende wezens voortbrengen: alle soorten vee, kruipende dieren en wilde dieren.' En zo gebeurde het. God maakte alle soorten in het wild levende dieren, alle soorten vee en alle soorten dieren die op de aardbodem rondkruipen. En God zag dat het goed was.

God zei: 'Laten Wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op Ons lijken; zij moeten heersen over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.'

God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep Hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep Hij de mensen. Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' Ook zei God: 'Hierbij geef Ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef Ik alle groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het. God zag alles wat Hij had gemaakt: het was zeer goed. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

Genesis 2: 1 - 3

Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. Op de zevende dag had God zijn werk voltooid. Op de zevende dag rustte Hij van het werk dat Hij gedaan had. God zegende de zevende dag en heiligde die, want op die dag rustte Hij van heel zijn scheppingswerk.

*** Zanggroep en allen zingen: 'Lied van de zevende dag'**

(Tjeerd Oosterhuis)

1. Hij sprak op de zevende dag
Ik heb de lichten ontstoken
De aarde in mensen gegrondvest
De zeeën gespreid voor dolfijnen
De hemel voor vogels en sterren
Nu is het even genoeg
Nu is het rusten maal rusten
mijn sabbat, mijn zevende dag

1. Voorzang; 2. Allen

De he-mel vol vo-gels en ster-ren nu is het e-ven ge-noeg De

2. Solo

noeg nu is het e-ven ge-noeg

2. Jij die je krachten geeft
 Om aarde en hemel te hoeden
 Jij met de last op je schouders
 Te zorgen voor lichaam en ziel:
 Ik schenk je de zevende dag
 Om jezelf te hervinden
 Dag van rusten maal rusten
 En dat wij vinden elkaar

refrein De hemel vol vogels...

UITTOCHT

*** V: Dit is de nacht waarin de Eeuwige de kinderen van Israël uitleidt uit het slavenhuis**

*** Lector: (uit NBV21)**
Exodus 15: 19 – 27

Toen de paarden, wagens en ruiters van de farao de zee in waren getrokken, had de HEER het water over hen heen terug laten stromen, maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land.

De profetes Mirjam, Aärons zus, pakte haar tamboerijn, en alle vrouwen volgden haar, dansend en op de tamboerijn spelend.

En Mirjam zong dit refrein: 'Zing voor de HEER,
zijn macht en majesteit zijn groot!
Paarden en ruiters wierp Hij in zee.'

Van de Rietzee ging Israël in opdracht van Mozes weer verder, de woestijn van Sur in. Drie dagen trokken ze door de woestijn zonder water te vinden. Toen kwamen ze in Mara. Het water van Mara konden ze echter niet drinken, zo bitter was het; vandaar ook dat die plaats Mara heet. Het volk begon zich bij Mozes te beklagen. 'Wat moeten we drinken?' zeiden ze. Mozes riep de HEER aan, en de HEER wees hem op een stuk hout. Toen hij dat in het water gooide, werd het zoet. Daar in de woestijn gaf de HEER hun wetten en regels, en daar stelde Hij hen op de proef. Hij zei: 'Als jullie de woorden van de HEER, jullie God, ter harte nemen, als jullie doen wat goed is in zijn ogen en al zijn geboden en wetten gehoorzamen, zal Ik jullie met geen van de kwalen treffen waarmee Ik Egypte heb gestraft. Ik, de HEER, ben het die jullie geneest.'

Hierna kwamen ze in Elim, een plaats met twaalf waterbronnen en zeventig dadelpalmen. Daar sloegen ze bij het water hun tenten op.

Exodus 16: 1 - 3

Vanuit Elim trok het hele volk van Israël weer verder. Op de vijftiende dag van de tweede maand na hun vertrek uit Egypte bereikten ze de woestijn van Sin, die tussen Elim en de Sinai ligt. Daar in de woestijn begon het volk zich opnieuw te beklagen. 'Had de HEER ons maar laten sterven in Egypte,' zeiden ze tegen Mozes en Aäron. 'Daar waren de vleespotten tenminste gevuld en hadden we volop brood te eten. U hebt ons alleen maar naar de woestijn gebracht om ons hier allemaal van honger te laten omkomen.'

Exodus 16: 11 en 12

De HEER zei tegen Mozes: 'Ik heb gehoord hoe de Israëlieten zich beklagen. Zeg tegen hen: "Wanneer de avond valt zullen jullie vlees eten, en morgenochtend brood in overvloed. Dan zullen jullie inzien dat Ik, de HEER, jullie God ben."

* Zanggroep en allen zingen: 'Lied om vrijheid' – VL 796-797

NB: het vijfde couplet wordt éénmaal gezongen, zonder herhaling

Melodie A; 1. Koor; 2. Allen: Bernard Huijbers

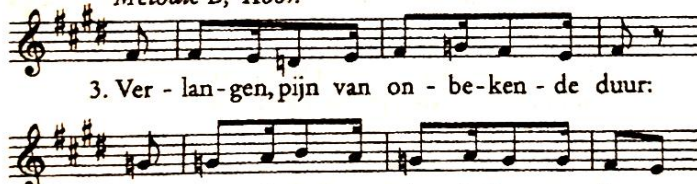

1. Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij wa-ren
de men-sen niet die wij nu ang-stig zijn -
wij zaai-den bron-nen uit in de wo-es-tijn,
wij oogst-ten zee-en zon-der te ver-va-ren.

Melodie A; ALLEN:

2. Wij tussen moed en wanhoop, waarom weten
Wij wel wat leven is, maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
En durven onze zwaartekracht vergeten.

Melodie B; Koor:

3. Ver - lan-gen, pijn van on - be-ken - de duur:
tu - ren de ver - te in, niet kun-nen la - ten

Melodie B; Koor:

4. Maar voorgevoel van liefde duurt het langst
Heugenis aan het woord in den beginne
Licht – ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Melodie A; Allen:

5. Als vrij-heid was wat vrij-heid lijkt, wij wa-ren
de men-sen niet die wij nu ang-stig zijn -
wij zou-den niet meer vluch-ten voor de pijn
en voor de groot-ste lief-de niet ver - va-ren.

PROFETEN

* V: Dit is de nacht waarin de profetieën worden vervuld

*** Lector: Ezechiël 37**

Gods hand was over mij, Ezechiël, heen,
in storm van adem ontvoerde Hij mij en liet mij neer in een
vallei,
die vol doodsbeenderen was.
Hij deed mij gaan rondom, er tussen door,
ik zag, het waren er ontelbaar veel,
verspreid over de grond van de vallei,
ze waren dor en dood.

Hij sprak tot mij: 'Kondig toekomst aan over deze beenderen
en spreek tot hen:
Doodsbeenderen! Hoort Zijn woorden!'.

Ik deed zoals mij was geboden
en terwijl ik sprak ontstond daar een geluid, rumoer,
- doodsbeenderen die zich samenvoegen tot geraamten,
zenuwen eroverheen, en vlees,
huid daaroverheen gespannen.
Maar geen adem was in hen.

Hij sprak tot mij: 'Kondig toekomst aan, mensenkind.
Roep de levensadem,
die blaast in deze vermoorden, opdat zij leven'.

Ik deed zoals mij was geboden.
De levensadem kwam in hen. Zij leefden.
Zij stonden op hun voeten,
rechtovereind – onafzienbare schare.

Hij sprak tot mij: 'Mensenkind, deze doodsbeenderen
zijn heel het huis van Israël.
Zij zeggen: dor en dood is ons gebeente, vervlogen onze
hoop, afgesneden zijn wij. Daarom: kondig toekomst aan
en spreek tot hen:

Zo heeft mijn Heer gesproken, Hij:
Ik zal openen jullie graven,

Ik zal jullie doen opstaan uit je graven, mijn volk,
 en Ik blaas mijn levensadem jullie in, om te leven,
 en Ik doe jullie wonen op eigen grond:
 dan zul je weten dat Ik het ben, dat Ik het zeg, dat Ik het doe'.

*** Allen zingen: 'De Geest des Heren heeft een nieuw begin
 gemaakt' – VL 466**

1. De Geest des He - ren heeft
 een nieuw be - gin — ge - maakt,
 in al — wat groeit en leeft
 zijn a - dem uit - ge - zaaid.
 De — Geest van God be - zielt
 die koud zijn en ver - steend,
 her - bouwt wat is ver - nield,
 maakt een wat is — ver - deeld.

2. Wij zijn in Hem gedoopt.
 Hij zalft ons met zijn vuur.
 Hij is een bron van hoop
 in alle dorst en duur.
 Wie weet vanwaar Hij komt,
 wie wordt zijn licht gewaar?
 Hij opent ons de mond
 en schenkt ons aan elkaar.

3. De Geest die ons bewoont,
 verzucht en smeekt naar God,
 dat Hij ons in de Zoon
 doet opstaan uit de dood.
 Opdat ons leven nooit
 in weer en wind bezwijkt,
 kom Schepper Geest, voltooi
 wat Gij begonnen zijt.

OPSTANDING

*** V: Dit is de nacht waarin het Licht schijnt in de duisternis – en de duisternis heeft het licht niet overmeesterd**

*** Het verhaal van de Levende, gesproken en gezongen –
VL 445 – 448**

Spreekstem:

Zij sleepten hem naar Golgotha, de Schedelplaats.
Toen zij hem gekruisigd hadden, verdeelden zij zijn kleren
en dobbelden om zijn omslagdoek.

Het was negen uur 's morgens toen zij hem kruisigden.
Samen met hem kruisigden zij ook twee rovers,
de één rechts, de ander links van hem.

Voorbijgangers hoonden hem,
de priesters en de schriftgeleerden spotten onder elkaar:
“anderen heeft hij gered, zichzelf kan hij niet redden”.

Het werd middag, duisternis viel over heel het land –
Het werd drie uur in de middag. Toen riep hij:
Éloï, éloï, lamá sabáktaní –
dat is vertaald:
Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?

Toen schreeuwde hij onverstaanbaar en was dood.

Tussenspel

Spreekstem

Op de eerste dag der week, vroeg in de morgen,
donker was het nog, kwam Maria Magdalena bij het graf.
En zij zag dat de sluitsteen van het graf was weggerold.

Schreiend boog zij zich voorover om in het graf te kunnen zien.
Toen zag zij op de plaats waar Jezus' lichaam had gelegen,
twee vreemdelingen, in stralend wit.
Zij zeiden: "Waarom huil je zo?"
"Omdat ze mij mijn heer ontstolen hebben
en ik niet weet waar ze hem hebben neergelegd."

Toen keerde zij zich om, toen zag zij Jezus staan.
Maar zij wist niet dat hij het was,
haar ogen herkenden hem niet.
Jezus sprak tot haar: "Wat huil je, wie zoek je?"

Zij dacht dat het de tuinman was en zei:
"Heb jij hem weggenomen? Zeg me dan,
waar je hem hebt neergelegd".
Jezus zei tot haar: "Maria".

Zij herkende hem en zei: "Rabboeni, lieve meester"
en zij omklemde zijn voeten.

Jezus sprak tot haar: "Houd mij niet vast,
want ik ben nog niet opgegaan tot mijn vader.
Maar ga mijn broeders zeggen:
"Dit heeft hij gezegd: Ik zal opgaan tot mijn vader
en naar jullie vader, naar mijn God en jullie God."

Koor:

Toen zag ik de doden
staan voor de troon,
groten en kleinen.

De zee gaf haar doden terug.
De dood en de afgrond
gaven hun doden terug.

Allen:

Toen zag ik de do - den
 staan voor de troon,
 gro - ten en klei - nen.
 De zee gaf haar do - den terug.
 De dood en de af - grond
 ga - ven hun do - den terug.

Spreekstem

Ik zag een grote menigte die niemand tellen kan
 bijeengeroepen uit alle volken en talen.

Zij stonden voor de troon van Hem die leeft
 en rondom het lam.

Zij waren gekleed in stralend wit en zij zongen,
 met machtige stemmen en riepen:

Gezegend onze God, de Levende,
 en gezegend zij het lam.

Ik vroeg: "Die daar zingen, gekleed in stralend wit,
 wie zijn dat?"

Iemand sprak tot mij: "Zij zijn het, die door de hel zijn gegaan".

Koor:

Toen zag ik de doden
 staan voor de troon,
 groten en kleinen.

De zee gaf haar doden terug.
 De dood en de afgrond
 gaven hun doden terug.

DOOPGEDACHTENIS

* V: Dit is de nacht waarin wij worden teruggebracht naar de bronnen van ons geloof. De uittocht uit angstland is ons op het lijf geschreven met het water van de doop. Wij zijn opgestaan uit de nacht, kinderen van Abraham geworden, en de Zoon van Israël neemt ons mee door water en door duisternis, - een nieuwe geboorte, met een nieuwe naam genoemd, als reisgenoten naar ongeziene verten. Daarom willen wij, nu het Paasfeest is begonnen, onze doop gedenken. Wij weten ons in Gods hart geschreven en bij Israël ingelijfd. Bidden wij God dat Zijn licht het duister uit ons leven verdrijft. Laten wij nu onze doopgelofte hernieuwen door om de beurt onze doopnamen te roepen: (...)

*** Zanggroep en allen zingen: 'Lied over het water' – LB 356 – in beurtzang:**

1. zanggroep; 2. vrouwen; 3. mannen; 4. allen; 5. vrouwen; 6. mannen; 7. allen; het refrein wordt steeds door ALLEN gezongen

Ondertussen giet de voorganger water in de doopschaal

The musical score is written on six staves, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The first four staves form the main body of the song, and the last two staves form the refrain. The score ends with a double bar line.

1 O God die uit het wa - ter
in het be - gin
de aar - de hebt ge - roe - pen
de gro - te toe - komst in:
refrein:
Heer, ont - ferm u o - ver ons
en o - ver on - ze kin - de - ren.

Vrouwen:

2. O God die uit het water,
de grote vloed,
een ark vol leven hebt gered
en alles was weer goed:

A: Heer, ontferm u over ons
en over onze kinderen.

Mannen:

3. O God die door het water,
de Rode Zee,
uw volk de vrije doortocht gaf,
uw wolk trok met hen mee:

A: Heer, ontferm u over ons
en over onze kinderen.

Allen:

4. O God die uit het water
van de Jordaan
de vreemdeling Naäman
herboren op deed staan:
Heer, ontferm u over ons
en over onze kinderen.

Vrouwen:

5. O God die in het water,
de zee verstoord,
de dwaze vluchteling Jona
bewaard hebt voor uw woord:
A: Heer, ontferm u over ons
en over onze kinderen.

Mannen:

6. O God die in het water
van de Jordaan
uw Zoon hebt aangewezen
om allen voor te gaan:
A: Heer, ontferm u over ons
en over onze kinderen.

Allen:

7. O God die in het water
van onze doop
wie Jezus willen volgen
doet opstaan tot de hoop:
Heer, ontferm u over ons
en over onze kinderen.

AGAPÈ-MAALTIJD

*** Allen zingen: 'Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur' – LB 598**

Ondertussen vormen wij een kring rond de tafel achterin de kerk

* V: Gezegend Gij, Eeuwige, Vader van hemel en aarde,
om licht en levensadem, zee en land, zon maan sterren,
mensheid naar Uw beeld –
gezegend Gij om de volheid van Uw trouw in die-uit-
Nazareth, Jezus,
die werd gekruisigd, begraven, die Gij hebt opgewekt, eerste
uit de doden.
Gezegend Gij, om Hem die ons Uw Naam heeft geleerd;
die ons heeft gezegd wat leven is, wat liefde doet.

Dus openden wij hier Zijn testament,
lazen wij het goede nieuws dat Hij ons naliet,
verbazen ons om zoveel ware woorden
en bidden onbeschroomd tot wie Hij noemde
zijn God en Vader: Wees aanwezig hier,
maak ons tot erfgenamen van Zijn liefde.

Voor Uw Aangezicht gedenken wij
al Uw weggegooide, uitgeroeide mensen,
de namelozen die zijn afgeslacht in oorlog na oorlog.
Voor Uw Aangezicht gedenken wij al onze doden,
al onze stervenden, al onze levenden –
allen die voor goede en voor kwade dagen ons zijn
toevertrouwd.
Zegen ons voor elkaar.

*** Zanggroep en allen zingen: 'Gezegend zijt Gij, levende God' –**
VL 670

Tom Löwenthal

1. Koor; 2. Allen:

Ge - ze - gend zijt Gij le - ven - de God om -

wil - le van hem de zoon van de men - sen

1. Koor; 2. Allen:

woord en ge - stal - te van uw heer - lijk - heid

beeld en ge - lij - ke - nis van uw trouw

1. Koor; 2. Allen:

die werd ver - ne - derd en ge - bro - ken

die werd ver - he - ven in uw licht

1. Koor; 2. Allen:

die wordt ge - hoord die wordt ge - leefd

die ko - men zal in de - ze we - reld

1. Koor; 2. Allen:

die ons een nieu - we naam zal ge - ven

die on - ze weg is door de dood

1. Koor; 2. Allen:

die wij her - ken - nen die wij ver - kon - di - gen

hier in het bre - ken van het brood.

* V: Nu laat het delen van brood en beker
ons sterken in de hoop dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood, recht, waardigheid en liefde is voor al wat leeft!

* Maaltijd

* Slotgebed

V: Gezegend Gij om het leven uit Uw hand,
om Uw Zoon onder ons voortgeplant.
Dat onze handen zich blijven openen voor U, voor elkaar,
dat onze voeten de liefelijke weg van vrede gaan, tezamen,
dat onze tong woorden kennen die helen en vertroosten,
ja, dat wij leven ontvankelijk en aanstekelijk –
zo danken wij U voor Uw weldadige goedheid.

* Zegen; allen zeggen: AMEN

* Zanggroep en allen zingen: 'Nieuw begin'
(‘Leliën draagt de woestijn’)

Le-li-ën draagt de woes-tijn ro-zen dra-gen de rot-sen.
Len-te staat op je drem-pel. Le-ven be-gint op - nieuw.
Be-ven-de har-ten, vat moed, strek je, sla-pen-de han-den.
Do-ve o-ren, ga o-pen wan-kel-moe-di-gen, hoort.

Hij slaat bronnen, ontbindt tongen, zangen, rivieren.
Water welt aan je voeten en geen leeuw op je weg.

Krom-me, jij wordt recht. Woes-te, jij wordt een ak-ker.

Wat geen woor-den ver - mo-gen, aar-de, vre-de voor jou.

Ou-de men-sen, vrees niet - jong mens, wat zal het wor-den?

Zo-mer-tui-nen aan zee. Lief-de li-chaam van zon.